

Abstrakt

Tato bakalářská práce se zabývá přínosem teorie konsociační demokracie pro Libanon v letech 1943 až 1975 a při následné rekonstrukci státu po občanské válce v roce 1989.

Libanon se v roce 1943 poprvé stal nezávislým státem a jeho politický systém obsahoval prvky teorie konsociační demokracie nizozemského politologa Arenda Lijpharta. Ty byly přítomny, aby udržely systém stabilní i přes širokou náboženskou fragmentaci, která byla v Libanonu přítomna. Možnost účastnit se politického rozhodování dostaly všechny relevantní skupiny. Institucionální uspořádání tedy odpovídalo základním podmínkám konsociační demokracie, ale společnost byla rozdělena ideologicky a sociálně. Mezi muslimy se objevoval arabský nacionalismus, zatímco křesťané prosazovali spíše libanonský nacionalismus. Problémy přinášela i špatná socioekonomická situace, která znevýhodňovala spíše muslimy. Již takto složitou situaci stupňoval dlouhodobý arabsko-izraelský konflikt a s ním společná palestinská migrace na území Libanonu.

Cílem této práce je zjistit, jak se elity s touto složitou situací v letech 1943 až 1975 vypořádaly, zhodnotit přítomnost prvků konsociační demokracie a jejich přínos.